

ver brugt af nogle kommuner til at betale deres gæld. Men det udsætter jo bare problemet et lille stykke tid, for så kan de kommuner jo sænke deres skatteprocent svarende til de penge, som de ellers skulle have brugt til at betale af på gælden, og så forøge deres udgifter tilsvarende. Så det er jo ikke noget. Det er jo kun et spørgsmål om, hvilket år den udpumpning i samfundsøkonomien, som Gentofte Kommune kunne glæde sig over, så vil sætte sig i samfundsøkonomien. Så hvis man slipper disse penge løs, vil de gå ud i noget, der vil have samme virkning som ufinansierede skattelettelser.

Kl. 19.30

Der vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, at dansk økonomi ikke har brug for et sådant ukontrolleret udslip, og om ikke ministeren vil betragte det som et alvorligt problem, hvis det skete. Hvis der skal betales nogen penge til nogen, burde det i hvert fald være udslag af en solidarisk politisk beslutning, og ikke ved sådan en tilfældighed som det, der ligger bag ved ejendomsretten til de her selskaber.

Fra Enhedslistens side har vi intet ønske om, at de her selskaber skal sælges. Vi har slet ikke den idé, som mange partier har i Folketinget, at det skulle være nogen speciel gevinst for forbrugerne, at de selskaber blev solgt til Preussen Elektra, eller hvem det kunne være; det tror vi sådan set ikke at danske forbrugere vil have meget stor gavn af.

Så derfor er vores indfaldsvinkel, at der ikke er noget behov for at sælge de selskaber, men der er selvfølgelig behov for, at de værdier, der er i de selskaber, bliver brugt på en samfundsmæssigt forsvarlig måde, og at alle de forbrugere, der reelt jo er de egentlige ejere af de selskaber, bliver tilgodeset også fremover.

Det er det, vi ønsker. Derfor har vi støttet og vil vi støtte det forslag, der er fremsat her af de fire partier. Men vi vil også gerne støtte, hvis en forhandling – med eller uden ministeren – kan føre til en anden løsning, som kan give det samme resultat: at vi sikrer disse værdier for hele samfundet og ikke kun for nogle enkelte kommuner. Så vil vi også gerne være med til det.

Det, vi ikke vil være med til, er at sidde passivt og se på, at vi har en minister, der har ansvaret for det her, men som ikke foretager sig noget som helst for at løse problemet, før det kommer ud af kontrol.

Bodil Kornbek (KRF):

Det her er jo ikke nogen lille sag, det er altså heller ikke nogen ny sag, og det er heller ikke en sag, som ikke har udviklet sig, for det har den jo, og det vil den også gøre i fremtiden, medmindre vi selvfølgelig ved, hvad det er, vi vil, og ikke mindst hvor vi vil hen.

Med dette forslag har vi simpelt hen ønsket at sige: Det her går ikke. Vi har et ansvar som politikere på Christiansborg for at sige, at det her skal løses. Vi bliver nødt til at forholde os til det. Det er ligesom det, vi er her for.

Det er en vanskelig sag. Derfor kan man heller ikke læne sig tilbage og sige: Nu taler vi lidt med kommunerne, og så vil de nok gøre, hvad vi siger, og så skal det nok gå det hele. Det gør det ikke. Derfor tror jeg også, det er vigtigt, at man lytter til de signaler, der bliver givet i dag, og at ministeren lytter.

Vi har et ønske om at løse det her, vi vil gerne i forhandling. Vi har prøvet det før, de fire partier, der står sammen om det her lovforslag, men det har altså ikke været muligt i det her spørgsmål at komme i dialog med ministeren.

Men selvfølgelig har det en konsekvens, når det pludselig bliver muligt, at så mange midler kommer i omløb i nogle få kommuner – der er tale om 80 kommuner. Og vi taler altså om adskillige milliarder kroner. Det har en samfundsøkonomisk betydning. Det skal vi forholde os til herinde. Det er ikke kun en aftale, der skal forhandles eller diskuteres med kommunerne, det skal vi tale om også her, og det håber jeg også at ministeren har interesse i.

Strukturudvikling er der nogle, der har talt om, og der er jo ikke nogen her, der har sat sig imod, at vi skulle tale om strukturudvikling. Det vil vi gerne, det sætter vi os ikke imod, sådan er det.

Noget, vi ikke har berørt så meget her, er forbrugerne. Reelt er det jo elforbrugerne, der har bidraget til denne opsparring i elselskaberne, og derfor er det også rimeligt, at det er befolkningen som helhed og ikke bare befolkningen i de kommuner, der ejer elselskaber, som får del i denne opsparring.

Så der er flere elementer i det end kun et samfundsøkonomisk, om end det vejer meget tungt, også for Kristeligt Folkeparti. Der er strukturudvikling, som vi jo gerne vil, der er forbrugerne. Vi må herinde se på dette selv. Det er altså en meget kraftig opfordring til ministeren fra Kristeligt Folkeparti om, at vi simpelt hen må sætte os ned nu og forhandle om det her. Det kan ikke